USNESENÍ

Předsedkyně senátu Vrchního soudu v Praze rozhodla dne 4. října 2022 v trestní věci vyžádaného E. E. R., narozeného dne xxx, občana Spolkové republiky Německo, vedené pod sp. zn. 14 To 78/2022, **o výši odměny a náhrady soudního překladatele**

takto:

I. Podle § 29 odst. 2 tr. ř. za použití § 3, § 13 a § 15 vyhlášky č. 507/2022 Sb., o odměně a náhradách soudního tlumočníka a soudního překladatele, se soudní překladatelce z jazyka německého Mgr. Kateřině Coufalové, bytem xxx, IČ 60956836, **určuje** odměna a náhrada hotových výdajů včetně 21% DPH **v celkové výši 6.073 Kč.**

II. Ve zbytku uplatňované odměny a náhrady hotových výdajů **ve výši 2.017 Kč** se návrh překladatelky **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Soudní překladatelka Mgr. Kateřina Coufalová byla ve výše uvedené trestní věci přibrána k provedení překladatelských úkonů opatřením předsedkyně senátu Vrchního soudu v Praze jako soudu stížnostního a to za účelem překladu usnesení Vrchního soudu ze dne 31. srpna 2022.

2. Překlad předmětného usnesení (dále jen usnesení) překladatelka dodala stížnostnímu soudu ve dvou vyhotoveních dne 20. 9. 2022. Současně fakturou č. 0P 84/2022 uplatnila nárok na proplacení odměny za překlad usnesení v délce 11 normostran (§ 3 vyhlášky 507/2020) á 450 Kč, tj. ve výši 4.950 Kč, dále odměny za další vyhotovení usnesení 11 normostran (§ 6 odst. 1 vyhlášky č. 507/2020 Sb.) á 135 Kč ve výši 1.485 Kč, náhradu za ztrátu času ve výši 1 hodiny v přímé souvislosti s úkonem (§ 12 odst. 1 písm. b) cit. vyhlášky) ve výši 4x 50 Kč, tj. 200 Kč (celkem 6.635 Kč), a 21% DPH ve výši 1.393 Kč (odměnu a náhradu ve výši 8.028 Kč) a poštovné ve výši 62 Kč. Celkem tedy překladatelka vyúčtovala k vyplacení částku 8.090 Kč.

3. Předsedkyně senátu Vrchního soudu v Praze přezkoumala na podkladě předloženého překladu usnesení, opatření o přibrání překladatlky a vyhl. č. 507/2020 Sb., o odměně a náhradách soudního tlumočníka a soudního překladatele (dále jen vyhlášky), oprávněnost uplatněného nároku a dospěla k závěru, že je opodstatněný pouze částečně. Proto podle § 29 odst. 2 tr. ř. o výši vyúčtované odměny a náhrady tlumočnice rozhodla tímto usnesením.

4. Vrchní soud nerozporuje odměnu ve výši 450 Kč uplatněnou překladatelkou podle § 2 odst. 1 a § 3 odst. 1 vyhlášky za každou normostranu přeloženého textu v rámci stanoveného rozmezí 300 až 450 Kč. Oprávněný proto shledal požadavek překladatelky na odměnu v uplatněné výši 4.950 Kč za překlad 11 normostran textu usnesení, neboť to obsahuje 18 211 znaků včetně mezer, když podle § 3 odst. 2 vyhlášky se normostranou rozumí strana textu o délce 1800 znaků včetně mezer. Opodstatněnou shledal Vrchní soud i částku 62 Kč uplatněnou překladatelkou jako poštovné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Martinovská

5. Nemohl však souhlasit s uplatněnou odměnou ve výši 1.485 Kč za další vyhotovení překladu usnesení ve smyslu § 6 odst. 1 vyhlášky, která přestavuje 30 % odměny, resp. odměnu za vyhotovení překladu sníženou o 70%. Uplatnění této odměny ve výši 135 Kč za jednu normostranu dalšího vyhotovení překladu překladatelka opírá zřejmě o ustanovení § 5 a § 6 odst. 1 vyhlášky. Takový postup však v daném případě není namístě.

6. Podle ustanovení § 5 vyhlášky, pokud překladatel při výkonu překladatelské činnosti provádí kontrolu shody zdrojového projevu s překladem, který dříve provedl za účelem vypracování dalšího vyhotovení překladatelského úkonu, hranice sazby odměny se snižují o 70%". O takový případ se však nejedná. Výklad zmíněného ustanovení byl za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů již judikován a publikován pod č. 56/2021 ve Sbírce soudních rozhodnutí trestních. Podle tohoto judikátu pořízení druhého a dalšího vyhotovení překladu písemnosti soudním překladatelem v blízké časové souvislosti s vyhotovením prvním (např. je-li pořízení více vyhotovení překladu od počátku zadavatelem vyžádáno) nezakládá nárok soudního překladatele na to, aby mu byla, vedle odměny za překlad podle § 3 vyhlášky č. 507/2020 Sb., o odměně a náhradách soudního tlumočníka a soudního překladatele, přiznána ještě další odměna podle § 5 této vyhlášky za každé další vyhotovení téhož překladu. Pořízení dalšího vyhotovení provedeného překladu v takovém případě nevyžaduje kontrolu shody zdrojového projevu s překladem a nejde o další odbornou tvůrčí (překladatelskou) činnost, ale jen o technicko - administrativní činnost, za kterou soudnímu překladateli náleží jen náhrada hotových výdajů, nikoli odměna. V rozhodnutí, které je podkladem judikátu, se poukazuje na to, že ustanovení § 5 vyhlášky nemá za účel poskytnout překladateli odměnu za to, že překlad vyhotoví v několika provedeních (byť nejde o kopie), ale stanoví odměnu za faktickou odbornou činnost překladatele, který provádí kontrolu zdrojového projevu s překladem, který provedl dříve, tj. v minulosti, za účelem vypracování dalšího vyhotovení překladatelského úkonu. Jde tedy o tvůrčí a kontrolní činnost překladatele, za kterou mu náleží, byť o 70 % snížená, odměna z důvodu, že text, který mu byl předložen, už v minulosti sám překládal. Tak tomu však v daném případě nebylo, neboť zadavatelem – Vrchním soudem - bylo pořízení překladu ve dvojím vyhotovení požadováno od počátku, takže uplatněná odměna překladatelky za další vyhotovení téhož překladu nemá v uvedené vyhlášce oporu a nelze ji přiznat.

7. V souladu s § 15 a přílohou vyhlášky ovšem překladatelce náleží náhrada hotových výdajů za tisk stran formátu A4, když jedno vyhotovení překladu čítá spolu s tlumočnickou doložkou 6 stran. Podle § 15 odstavce 1 vyhlášky, seznam hotových výdajů, za které tlumočníkovi nebo překladateli náleží paušální náhrada, a výše těchto paušálních náhrad za hotové výdaje jsou stanoveny v příloze k této vyhlášce, v níž je stanoveno, že paušální částky náhrady za tisk strany formátu A4 činí 3 Kč. S ohledem na to Vrchní soud přiznal překladatelce za další vyhotovení překladu náhradu hotových výdajů za tisk v celkové výši 18 Kč.

8. Oprávněný neshledal Vrchní soud ani požadavek překladatelky na náhradu ztráty času ve výši 1 hodiny v přímé souvislosti s úkonem za cestu na poštu za účelem odeslání předkladu usnesení soudu požadovanou podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky ve výši 200 Kč (4x50 Kč).

9. Podle § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky náleží tlumočníkovi vedle odměny též náhrada za ztrátu času včetně času stráveného na cestě v přímé souvislosti s úkonem. Ve smyslu tohoto ustanovení lze tedy cestu na poštu za účelem doručení zásilky obsahující vyhotovení překladu soudu považovat za učiněnou v přímé souvislosti s úkonem, stejně tak jako doručení vyhotovení překladu překladatelem osobně přímo soudu a lze tedy za čas strávený na cestě požadovat náhradu.

10. Ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) vyhlášky, které je konkretizací obecného ustanovení § 12 odst. 1 písm. b) vyhlášky, ovšem dále specifikuje, že náhrada za ztrátu času stráveného na cestě náleží překladateli v případě, kdy je nutné provést překladatelský úkon v místě, které není sídlem překladatele, a to do tohoto místa a zpět. Za sídlo překladatele je třeba nepochybně

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Martinovská

považovat bydliště překladatele, pokud zde provádí překladatelskou činnost. Náhradu lze tak přiznat pouze v tom případě, že sídlo či místo bydliště překladatele jsou mimo místo provedení překladatelského úkonu, což znamená, že nejsou ve stejné obci, městě apod. V tomto směru totiž není důvod vyjádření „místo, které není sídlem“ překladatele vykládat jinak, než je tomu v případě náhrady za promeškaný čas na cestě k úkonu a zpět v případě advokáta podle § 14 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Určitou výjimkou z tohoto pravidla by mohla být skutečnost, že sídlo překladatele se nachází sice ve stejném místě, jako má být proveden překladatelský úkon (tedy ve stejné obci, městě apod. jako soud, pro nějž je překlad vyhotoven), ovšem s ohledem na velikou, několikakilometrovou vzdálenost těchto míst od sebe, by nepřiznání náhrady za ztrátu času bylo v rozporu s účelem zamýšleným vyhláškou. Tak tomu však v daném případě není.

11. Jak zjistil Vrchní soud z obsahu spisu (i předložené faktury), překladatelka má bydliště v Praze 6 v Terronské ulici a podle podacího razítka na obálce, která obsahovala vyhotovení překladu, podala zásilku adresovanou Vrchnímu soudu na Poště 28, která sídlí na Karlově náměstí v Praze 2, takže je zřejmé, že zásilku podala v místě, které je i jejím sídlem. Byť vzdálenost do místa podací pošty z místa sídla překladatelky je několikakilometrová, nemohl Vrchní soud podmínky pro přiznání požadované náhrady za ztrátu času považovat za splněné. Za situace, kdy zásilku přicházelo v úvahu podat na podstatně bližší poště, která se nachází v Kafkově ulici, tedy ve vzdálenosti zhruba 15 minut pěší chůze od sídla překladatelky, nelze uzavřít, že cesta na zmíněnou poštu byla překladatelkou podniknuta jako nezbytná a v přímé souvislosti s překladatelským úkonem. Za popsaných okolností nelze totiž vyjít z toho, že cesta na poštu byla překladatelkou podniknuta jen v přímé souvislosti s překladatelským úkonem a nebyla spojena i s účelem jiným, který vzdálenost podací pošty výrazně ovlivnil.

12. S ohledem na výše uvedené tak překladatelce náleží odměna za překladatelské úkony ve výši 4.950 Kč a náhrada hotových výdajů za tisk ve výši 18 Kč, takže spolu s 21% DPH ve výši 1.043 Kč, jí náleží odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 6.011 Kč a dále poštovné ve výši 62 Kč, tedy celkem částka 6.073 Kč. Ve výši 2.017 Kč tedy Vrchní soud neshledal uplatněný nárok překladatelky oprávněný.

13. Ze všech výše uvedených důvodů Vrchního soud v Praze rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat stížnost do **tří dnů** od jeho oznámení u Vrchního soudu v Praze. O stížnosti rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně. Stížnost má odkladný účinek.

Praha 4. října 2022

JUDr. Blanka Kozelková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Miloslava Martinovská